

L.p. 20/W/14

Kraków, dnia 07 marca 2014 r.

Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego
Pani Prof. Lena Kolarska-Bobińska

Szanowna Pani Profesor,

Poniżej określam dokładniej, na życzenie Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, tematykę spotkania w dniu 21. marca 2014 (data przesunięta na prośbę Pani Minister).

Sugerujemy przedyskutowanie następujących tematów:

1) Sprawa kolejnej nowelizacji ustawy o szkolnictwie wyższym.

Podstawową kwestią jest proponowana przez rząd zmiana artykułu 152 psw, uniemożliwiająca zawieranie ponadzakładowego układu zbiorowego pracy związkom zawodowym pracowników uczelni publicznych. W środowisku akademickim, rozumianym jako całość, nie ma woli działania na rzecz zmiany istniejącego zapisu artykułu 152.

W załączeniu jest dokument potwierdzający osiągnięcie porozumienia przez KRASP i KSN w tej kwestii.

Związki zawodowe w gruncie rzeczy najchętniej optowałyby na rzecz niewielkiej modyfikacji artykułu 152 (skreślenia punktu nr 2, przy pozostawieniu punktu nr 1), ale KSN zgodzi się na pozostawienie tego zapisu w obecnej formie.

Sądzimy także, że celowe będzie usunięcie artykułu 125 lub powrót do jego sformułowania sprzed nowelizacji dokonanej w 2011 roku: „**Stosunek pracy z mianowanym nauczycielem akademickim może być rozwiązany również z innych przyczyn, po uzyskaniu zgody organu kolegialnego wskazanego w statucie uczelni.**”

Artykuł 124 powinien powrócić, naszym zdaniem, do postaci sprzed poprzedniej nowelizacji: „**Rektor może rozwiązać za wypowiedzeniem stosunek pracy z mianowanym nauczycielem akademickim w przypadku otrzymania przez nauczyciela akademickiego, w okresie nie krótszym niż rok, dwóch kolejnych ocen negatywnych, o których mowa w art. 132 ust. 1 i 2.**”

Pragnę podkreślić, że pozycja mianowanego nauczyciela akademickiego jest obecnie bardzo słaba – a warto podkreślić, że w wyniku dokonanej w 2011 roku nowelizacji, w niedalekiej perspektywie jedynymi nauczycielami mianowanymi będą profesorowie tytularni.

2) Podwyżki wynagrodzeń pracowników uczelni wyższych w 2014 roku.

KSN NSZZ „Solidarność” proponuje, aby przyjęto rozwiązania zastosowane w roku 2013, a mianowicie:

Podwyżka wynagrodzeń przewidziana ustawą budżetową na rok 2013 powinna być rozdzielana przez MNiSW pomiędzy publiczne uczelnie wyższe według następujących zasad:

- i) kwotowo, z przyjęciem zasady 3:2:1:1;
- ii) wyłącznie dla zatrudnionych w podstawowym miejscu pracy oraz dla pracowników nigdzie nie zatrudnionych w podstawowym miejscu pracy i zatrudnionych na ułamkach etatów.
- iii) W przypadku pracowników niepełnozatrudnionych, pracujących w różnych miejscach pracy, dotacja powinna być proporcjonalna do sumy poszczególnych ułamków etatów, ale nie może być wyższa niż dotacja dla pracownika zatrudnionego w podstawowym miejscu pracy.

3) Finansowania nauki i roli mechanizmów konkurencyjnych w nauce.

KSN proponuje opracowanie „mapy drogowej” finansowania badań naukowych w Polsce i trwałych mechanizmów tworzenia popytu na badania i innowacje przez gospodarkę. Zagraża nam bowiem po 2020 r. ponowne załamanie finansowania po niewielkim wzroście osiągniętym przy wsparciu finansowym funduszy strukturalnych UE w latach 2006-2020.

KSN opowiada się za jak najlepszym wykorzystaniem krajowego potencjału naukowego w programach badawczych. Szkodliwa jest tendencja do likwidacji jednostek naukowych na podstawie ułomnego systemu ocen i rankingów. Uważamy za niezbędne wmontowanie w system prawny nauki rozwiązań pozwalających na tworzenie dużych i silnych ugrupowań jednostek badawczych i rozwojowych, jak np. Fraunhofer Gesellschaft, zdolnych do realizacji dużych projektów i programów badawczych na rzecz gospodarki.

4) Relacji pracowników z pracodawcami (kierownictwami uczelni, instytutów) i przerosłów biurokratycznych:

Jest tu szereg kwestii, które wymienię jedynie hasłowo: niekonstytucyjne ograniczenie urlopów bibliotekarzy w części uczelni; zawieranie umów o pracę w uczelniach na okresy niepełnoroczne, nie będące czasowo wielokrotnością semestru; zaostrzenie kryteriów ubiegania się o urlop dla poratowania zdrowia; znaczny wzrost obciążeń biurokratycznych pracowników (KRR, rozdmuchana sprawozdawczość); pozbawienie środowiska akademickiego wybieralnego przedstawicielstwa poprzez zmianę roli RGNiSW na doradczą; patologie związane z brakiem tzw. górnych widełek w taryfikatorze; patologie w projektach badawczych.

Pozostaję z poważaniem

Przewodniczący
Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”

Prof. Edward Malec

Załącznik: Porozumienie KSN-KRASP z dnia 22.02.2014.